

Carta del Alcobé

L'Avellèdieu 7. abril. 1941.

Amic Vilalta:

Ha estat necessari que tu et posesis pessimista un cop per a creure que ara ni que va de serio. Podria trigar més o menys, però ara em sembla que sortirem. Son tantes les assegurances que em dona la Pepita i Molier!... En fi, a través del que he plegat, començo a creure-hi. Ja deus saber allò dels 3.000. Les propostes estan fets i son aperts al que sortiran. Tu i jo hi som inclosos, encara que potser amb alguna diferència de nº d'ordre, doncs Molier a mi m'ho indica com més proper que a tu. En fi, no es el dia de sortida, sino la sortida mateixa el que em preocupa.

He reaccionat de tal forma que moment-me i apartant-me he trobat la manera de registrar aquí, sense lligar-me per cap contracte. Encara que ho passi més me que prefereixo no lligar-me ~~ni~~ anar amb canvis d'adreça.

Mira, jo no sabia res d'això de Sto. Domingo, però la veritat és que no em plavia fer cap a una illa tan petita éssent tanta colla. Indústria en déu haver poca i comers el d'exportació de productes del camp. Uruguay i Chile m'agraden més i sobretot hi ha prop. Argentine on hi tinc parents que almenys, si ~~ni~~ m'hi presento, em donaran feina.

I sobretot no perdem contacte. Apart del goig de proseguir la nostra amistat, tindrem la possibilitat d'ajudar-nos. Mas sapigut res tu de l'Alciban-

die, tip, Santalòria o d'aquests que partiren primer?
Jo no en sé res i en fa l'efecte que s'han portat com uns fes-
quets.

Bé, però amb tot i l'optimisme, m'oposo que t'hauràs
apès allò de val mi "pajaro en mano que ciento volan-
do". Si tens ocasió de atansar-te la Floreïta a Bordeaux
no deixis de fer-ho. I et serà més plauera l'espera.

Donar-li força records nostres i tu rep una
benta abraçada del teu amic

Pau

Ah! que no em dius res del lleidatany? Records!

au

Ulor